

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่นผ่านภาษาอังกฤษ*

Development of English Skill with Communications on Relations of Traditions, Rites and Believes from Local Literature

กรรณิกา นาคพันธ์ แก้วสมุทร

Kannika Nakphan Kaewsamut

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

Corresponding Author's Email: kannikanakphan@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์วิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา 2) พัฒนาทักษะด้านการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาผลการแปลความหมายของบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 150 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนลดลงไม่ปรากฏ 2) การพัฒนาทักษะด้านการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.72, S.D.=0.62) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจความหมายการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ (\bar{X} =4.12, S.D.=0.43) 3) การศึกษาผลการแปลความหมายของบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.02, S.D.=0.60) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการแปลความหมาย (\bar{X} =4.57, S.D.=0.82)

คำสำคัญ: การสื่อสารความหมาย; วัฒนธรรม; วรรณกรรมท้องถิ่น

Abstract

This research article aims to achieve the following objectives: 1) to compare reading skills in English with cultural communication of local customs, beliefs, traditions, and religions, 2) to develop reading skills in local English literature, and 3) to examine the translation of meaning in local English literature using a sample group of 150 third-year students majoring in English from the Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani University. The

*Received September 6, 2021; Revised April 24, 2022; Accepted May 5, 2022

research employed a focused selection approach, and the research tools utilized include questionnaires, statistical analysis, mean percentage, and standard deviation.

The research findings indicate that: Reading skills in English and cultural communication of local meanings in English improved after the study, with a 100% increase. There were no instances of decreased scores among the students. The development of reading skills in English literature was generally high (mean = 3.72, S.D. = 0.62). The aspect with the highest average score was knowledge and understanding of the meaning of English literature (mean = 4.12, S.D. = 0.43). The study of the translation of meaning in English literature showed a high overall performance (mean = 4.02, S.D. = 0.60). The aspect with the highest average score was knowledge and understanding in translation (mean = 4.57, S.D. = 0.82).

Keywords: Enhancing; Communications; Traditions; Local Literature

บทนำ

ในโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ คือ ทักษะการอ่าน ผู้อ่านจำเป็นจะต้องมีความรู้และผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก การอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตสอดคล้องกับ Patoomsiri (1998) ภาษาอังกฤษมีบทบาท ในฐานะเป็นภาษาสากล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่ง ทักษะทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น กล่าววาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ อีกทั้ง Jattiwat (1998) ได้กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษ อันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา วิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มีระบบ ที่หลากหลายลักษณะยิ่งขึ้นกว่าเดิมแต่บางครั้งคุณภาพการเรียนการสอนก็ยังเป็นปัญหาอยู่เช่นเดิม เช่น ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้ภาษาอังกฤษพอที่จะฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลความหมายในชั้นที่ใช้ได้อย่างแท้จริง ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะดังกล่าวเพื่อให้สามารถนำทักษะๆ ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นงานผลผลิตที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของชาวบ้านในแต่ละท้องถิ่นเป็นงานเขียนที่เกิดจากการใช้ภูมิปัญญาทางภาษาผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และข้อมูลในท้องถิ่น จนทำให้เกิดเป็นวรรณกรรมท้องถิ่นที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นงานเขียนที่มีคุณค่าทั้งให้ความงามในแง่วรรณศิลป์ ให้คุณค่าและประสบการณ์ในการใช้ชีวิตแก่ผู้อ่าน และด้วยเหตุนี้จึงทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีการเน้นย้ำให้มีการปลูกฝังเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาอันเป็นสมบัติของชาติ ซึ่งกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษทั้งทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี รวมไปถึงสุนทรียภาพนับเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง Harris, and Spay (1979) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสารและความบันเทิง การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน สอดคล้องกับ White (1981) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่นๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นมีความสำคัญต่อการได้รับโอกาสและความก้าวหน้าในยุคปัจจุบัน การที่นักศึกษาจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนดและมีผลการเรียนรู้เป็นไปตามผลที่คาดหวังแล้ว สื่อการสอนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารความหมายภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้องซึ่งมีความสอดคล้องกับสรุปผลการวิจัยของ Yimvilai (2008) พบว่า นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษและ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและอ่อน ปัญหาในการอ่าน ภาษาอังกฤษ คือ การหาหัวข้อเรื่อง การจับใจความสำคัญ การหารายละเอียด การหาคำอ้างอิงและการหาจุดประสงค์ของผู้เขียน เนื่องจากในการศึกษาวิทยาการและความรู้ต่างๆ ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ เพราะจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดให้เพิ่มขึ้น Jattiwat (2000) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการนำเอาเนื้อหาบทวรรณกรรมท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน กล่าวได้ว่า ครูที่สอนภาษาอังกฤษ ควรเลือกใช้วรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่หลากหลายและเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมได้ดี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดของ Aungwutthanakul (1994) เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนให้บรรลุถึงระดับทำความเข้าใจกับภาษา รู้จักการตีความ สรุปความรู้ ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และถ่ายทอดข้อความที่อ่านในรูปแบบต่างๆ มุ่งเน้นการนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ตามแนวคิดของ Grabe (as cited in Jattiwat, 2000) ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนที่มีโครงสร้างความรู้เดิม ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่จะอ่าน ผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างความรู้เดิมเป็นแนวทางในการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน สรุปความหมาย หรือใจความสำคัญหน้าที่ทางภาษาจุดประสงค์ของบทอ่านก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น เดาคำศัพท์ยากๆ ในบทอ่าน ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ต้องมีการเชื่อมโยงความรู้เดิม

ดังนั้น จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่ามีสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำเอา บทวรรณกรรมท้องถิ่น (Folk Literature Based Approach) หรือข้อมูลทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่น ผสมกับใช้แนวการสอนที่มีพื้นฐานของการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ก็จะทำให้ผู้เรียนได้สาระความรู้ ได้ฝึกคิดขั้นสูง สามารถนำมาเป็นแบบวิเคราะห์ ความรู้ความเข้าใจความสามารถทางภาษาอังกฤษกับการสื่อสารของผู้เรียน เพื่อเป็นการพัฒนาแนวการจัดการเรียนรู้วิชาวรรณคดีภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเป็นฐานร่วมกับการพัฒนาภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่นผ่านภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทวรรณกรรมท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาระดับการอ่านภาษาอังกฤษกับการสื่อความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่น

วิธีดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อหาเอกสารแนวคิดทฤษฎี

ผู้วิจัยได้หาความหมายของการสื่อสาร ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communication แปลความเป็นภาษาไทยและใช้กันหลายคำ เช่น การติดต่อสื่อสาร การสื่อความหมาย การสื่อสาร ถ้าแปลตามรูปศัพท์เดิม การสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งสร้างความร่วมมือหรือคล้ายคลึงกันให้เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังนี้ Stawaythin (1996) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (Message) จากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (Source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับสาร (Receiver) โดยผ่านสื่อ (Channel) กล่าวได้ว่า การติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนความคิด ข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือความรู้สึกซึ่งอาจ เป็นรูปของคำ ตัวอักษร สัญลักษณ์ เรียกว่า ข่าวสาร บุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร ส่งไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียก ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อต่างๆ เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นได้เข้าใจความหมายตามเจตนาที่ต้องการ และช่วยป้องกันความเข้าใจผิดระหว่างกัน และกันอีกด้วย สอดคล้องกับ Lapirattanakun (1995) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการในการส่งผ่านหรือ สื่อความหมายระหว่างบุคคล สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่สมาชิกสามารถใช้ความสามารถของตนสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยแสดงออกในรูปของความต้องการ ความปรารถนา ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการส่งสาร หรือ แลกเปลี่ยน ข่าวสาร ความคิด ความรู้สึกระหว่างบุคคล เน้นความสัมพันธ์ของมนุษย์ ซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผลที่ดี คู่สื่อสารเกิดความพึงพอใจและเข้าใจกันตลอดเวลาที่สื่อสารกันนั้น ในการสื่อสารต้องเลือกคำที่เหมาะสมได้ความหมายที่ต้องการและเหมาะกับบุคคลเหมาะกับโอกาสอีกด้วย ดังนั้น ก่อนสื่อสารกันทุกครั้ง ผู้ส่งสารควรมีความรู้เรื่องมนุษย์สัมพันธ์ ก็จะช่วยให้ การสื่อสารมีสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คล้ายกับ Kunanuruk (2004) กล่าวว่า สารอย่าง เดียวกัน ถ้าส่งสารให้ผู้รับสารในโอกาสที่ต่างกัน อาจได้ผลสัมฤทธิ์ที่ต่างกัน หรือแม้แต่ในโอกาส เดียวกัน แต่ผู้รับสารต่างกันก็อาจรับรู้สารนั้นต่างกันตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ทักษะการรับรู้ บุคลิกภาพ ฯลฯ ของผู้รับสาร การเข้าใจจิตวิทยาของบุคคลที่ต้องการสื่อสารด้วย ทั้งนี้วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ครอบคลุม ความหมาย ลำดับขั้นการพัฒนาการอ่าน การฝึกทักษะการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความหมายของวัฒนธรรม วัฒนธรรม โดยทั่วไปหมายถึง รูปแบบของกิจกรรมมนุษย์และโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์ที่ทำให้กิจกรรมนั้นเด่นชัดและมีความสำคัญ วิธีการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้ชีวิตอยู่ในหมู่พวกของตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงรูปแบบทางวัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออก ซึ่งความรู้สึนึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ช่างซึ่ง ยอมรับและใช้ปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้นๆ กล่าวโดยสรุป วัฒนธรรม หมายถึง ผลิ

หรือผลิตภัณฑ์แบบแผนที่มนุษย์ได้เรียนรู้สืบทอดกันมาซึ่งเป็นมรดกของสังคมและสังคมนั้นยอมรับ รักษาให้เจริญงอกงาม หรืออีกนัยหนึ่ง Office of the National Cultural Commission (1992) กล่าวว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งหรือข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่มนุษย์ในสังคมสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์หรือเพื่อการดำรงอยู่อย่างสภาพในสังคมนั้น จึงสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมทั้งความคิด ความเชื่อและการกระทำสืบต่อกันไม่ขาดสาย และเป็น การแสดงซึ่งบุคลิกลักษณะของท้องถิ่น ของภูมิภาค และประเทศชาติโดยรวม

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลในการเก็บเรื่องราวในสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา ที่หมู่บ้านคือตานีและกระเบา อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการทำงานเก็บรวบรวมข้อมูล และลงพื้นที่ในระยะเวลา 1 ปี คือ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2563 การศึกษาในภาคสนาม ดังนี้

1) การบันทึกบทวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นภาษาเขมรจากพิธีกรรมรำแม่มด (หรือรำมะมวด) ซึ่งเป็น พิธีกรรมทางศาสนาที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลานานตามความเชื่อทางวัฒนธรรมของชุมชนชาติพันธุ์ชาวเขมร โดยผู้วิจัยทำการลงภาคสนาม เพื่ออัดเสียงการร้องเพลงประกอบพิธีกรรมรำแม่มด

2) นำบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาเขมรมาทำการแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทางภาษาเขมร โดยไม่เปลี่ยนแปลงความหมายของต้นฉบับ

3) การนำบทวรรณกรรมที่เป็นภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษเป็นผู้ถอดข้อมูลเป็น ภาษาอังกฤษ โดยไม่เปลี่ยนแปลงความหมายของต้นฉบับ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ได้ค่า (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นได้นำแบบประเมินการอ่านไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นใน แบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20 : K-R20) เท่ากับ 0.76

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้ คือ นายชัยชนะ อุสุข บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 8 ตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นแม่ครูในการทำการแสดงรำมะมวด และสมาชิกอีก 4 คน ที่ร่วมแสดง ได้แก่ 1) คุณยายเศษ เลิศล้ำ นางรำ บ้านเลขที่ 2/1 หมู่ที่ 7 ตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ 2) คุณยายเทียม คุ่มครอง นางรำ บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 7 ตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ 3) นายเอกวิ คำดี บรรเลงดนตรี บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 1 ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ 4) นายพงษ์ศักดิ์ สายจันทร์ มือกลอง บ้านเลขที่ 146 หมู่ที่ 4 ตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มีทั้งหมด 2 ส่วนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวน บทวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยได้ 1) สัมภาษณ์ (In-depth Interviews) จากกลุ่มชาวบ้านผู้ทำการแสดงรำแม่มด 2) มีการจัดประชุมย่อยกับทีมงานผู้แสดง (Focus Group Discussion) เพื่อสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการ วิจัย ประเพณี ศาสนา และความเชื่อ ที่เป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น 3) ศึกษาและติดตามผลการปฏิบัติ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังกล่าว มาเรียบเรียงเพื่อทำการให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการแปลเป็น ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ประเมินการอ่านทักษะภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัย นำแบบประเมินการอ่านจำนวน 50 ข้อ ที่ได้ทำการตรวจหาค่าความเชื่อมั่น มาทำการทดสอบ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน

สำหรับเกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ยของข้อสอบ มีการจัดช่วงและค่าพิสัยของคะแนนตามสูตรอันตรภาคชั้น Vanichbuncha (2004) ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น เท่ากับ 0.80 ได้จัดช่วงคะแนนเฉลี่ย คือ 1.00 – 1.80 ระดับน้อยที่สุด, 1.81 – 2.60 ระดับน้อย, 2.61 – 3.40 ระดับปานกลาง, 3.41 – 4.20 ระดับมาก, และ 4.21 – 5.00 ระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการวิเคราะห์บทวรรณกรรมท้องถิ่นของนักศึกษา เพื่อทดสอบการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมจากบทวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นรูปแบบภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนการเรียนในรายวิชาการวรรณคดีภาษาอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม แบ่งนักศึกษาออกเป็น 15 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน อ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นและทำแบบทดสอบ และผู้วิจัยทดสอบความสามารถด้านการวิเคราะห์การแปลความหมายของบทวรรณกรรมท้องถิ่น โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถ ในการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมจากบทวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นรูปแบบภาษาอังกฤษ หลังจากทำการเรียนการสอนในรายวิชาการวรรณคดีภาษาอังกฤษเบื้องต้นเป็นรายบุคคล เพื่อหาความเข้าใจอย่างละเอียด

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมของนักศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจความหมายของบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษแบบประเมินการอ่านบทวรรณกรรม

3. วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นเชิงคุณภาพ ซึ่งได้มาจากการบันทึกข้อเสนอแนะของนักศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา พบว่า การทำแบบทดสอบของนักศึกษา มีคะแนนการทดสอบก่อนเรียนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษมีค่าน้อยกว่าคะแนนทดสอบหลังเรียน สรุปได้ว่า นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นทั้งหมด จำนวน 150 คน (ร้อยละ 100) ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนลดลงไม่ปรากฏ

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละคะแนนของนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน

ช่วงคะแนน	จำนวน (คน)	ระดับคะแนน	ร้อยละ
คะแนน 41-50	37	มากที่สุด	24.66
คะแนน 31-40	92	มาก	61.33
คะแนน 21-30	21	ปานกลาง	14.00
คะแนน 11-20	0	น้อย	0.00
คะแนน 1-10	0	น้อยที่สุด	0.00
	150		100

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละในการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษา พบว่า ช่วงคะแนน 41-50 มีนักศึกษาจำนวน 37 คน อยู่ในระดับคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 24.66 รองลงมา คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 31-40 มีนักศึกษาจำนวน 92 คน อยู่ในระดับคะแนนมาก ร้อยละ 61.33 และรองลงมา คือ ช่วงคะแนนระหว่าง 21-30 มีนักศึกษาจำนวน 21 คน อยู่ในระดับคะแนนปานกลาง

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในความหมายของการอ่านบทวรรณกรรม ภาษาอังกฤษกับการสื่อความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนาจากบทวรรณกรรมท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D.=0.62)

ตารางที่ 2 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจในความหมายของการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ

ความรู้ความเข้าใจความหมายการอ่านบทวรรณกรรม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความรู้ความเข้าใจด้านการอ่านบทวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ	4.12	0.43	ระดับมาก
2. นักศึกษามีความรู้ในคำศัพท์ของบทวรรณกรรมที่เป็น ภาษาอังกฤษ	4.03	0.72	ระดับมาก
3. นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม มีการแสดง ความคิดเห็นต่อความเข้าใจของบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ	3.87	0.56	ระดับมาก
4. นักศึกษาสามารถนำเสนอความรู้ความเข้าใจในการอ่านบท วรรณกรรมภาษาอังกฤษ	3.54	0.67	ระดับมาก
5. นักศึกษามีความเชี่ยวชาญด้านการอ่านบทวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ	3.05	0.76	ระดับปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.72	0.62	ระดับมาก

ตารางที่ 2 แสดงทักษะด้านการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.12$, S.D.=0.43) รองลงมา คือ ด้านความรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.03$, S.D.=0.67) รองลงมา คือ การทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ($\bar{x} = 3.87$, S.D.=0.56) รองลงมา คือ การนำเสนอบทอ่านวรรณกรรม ($\bar{x} = 3.54$, S.D.=0.67) และ ความเชี่ยวชาญด้านการอ่าน ($\bar{x} = 3.05$, S.D.=0.76)

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระดับการแปลความหมายจากบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.60)

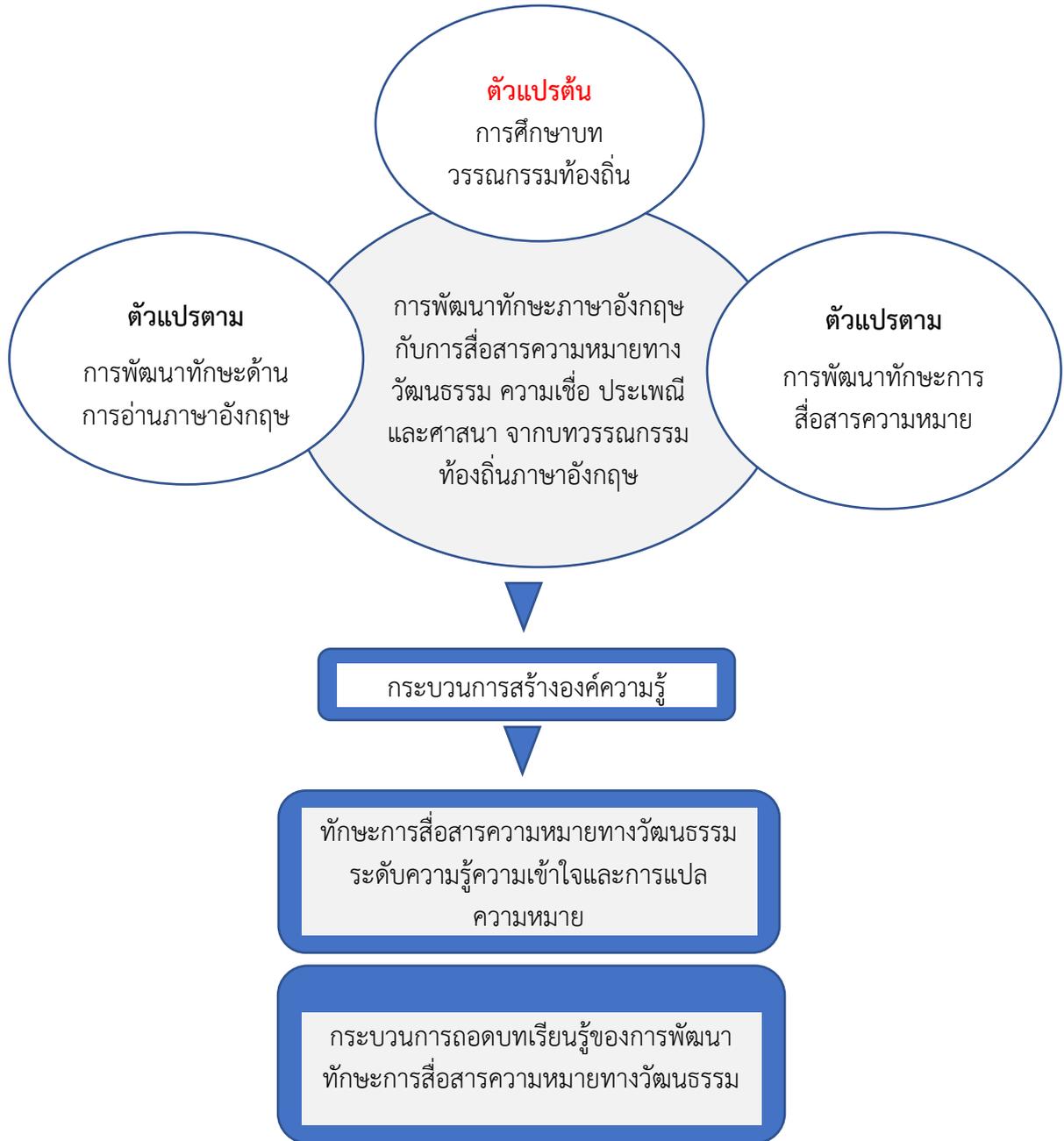
ตารางที่ 3 แสดงระดับการแปลความหมายของบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ

การแปลความหมายของบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การแปลบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ	3.75	0.76	ระดับมาก
2. การแปลคำศัพท์ของบทวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นภาษาอังกฤษ	4.09	0.78	ระดับมาก
3. การทำกิจกรรมกลุ่ม แสดงความคิดเห็นบทวรรณกรรม	4.24	0.65	ระดับมาก
4. การนำเสนอความเข้าใจการแปลความหมายจากการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ	4.57	0.82	ระดับมากที่สุด
5. ความเชี่ยวชาญด้านการแปลความหมายจากการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ	3.45	0.45	ระดับปานกลาง
เฉลี่ยรวม	4.02	0.60	ระดับมาก

ตารางที่ 3 แสดงผลระดับการแปลความหมายของบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำเสนอความรู้ความเข้าใจในการแปลความหมายจากการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.82) รองลงมา คือ การทำกิจกรรมกลุ่ม แสดงความคิดเห็นบทวรรณกรรม ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.65) รองลงมา คือ การแปลคำศัพท์ของบทวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.78) รองลงมา คือ การแปลบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.78) และอันดับสุดท้าย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการแปลความหมายจากการอ่านบทวรรณกรรมท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.45)

องค์ความรู้ใหม่

ผลจากวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมความเชื่อ ประเพณี และศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่นผ่านภาษาอังกฤษ จะต้องศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจบทวรรณกรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นรูปแบบตามความเชื่อ ประเพณี และศาสนา เพื่อนำมาทำการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ การพัฒนาการสื่อสารความหมาย การแปลความหมายให้มีความเข้าใจตามความหมายเดิม ซึ่งนำมาสู่กระบวนการสำคัญในการสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมระดับความรู้ความเข้าใจความหมายของบทวรรณกรรมและความรู้ความเข้าใจในการแปลความหมายของบทวรรณกรรมท้องถิ่น

Picture 1: The New Body Knowledge
(Source: Author)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ทักษะด้านการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนาจากบทวรรณกรรมท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.72$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.62$ ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังเรียนมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น เนื่องด้วยการอภิปรายกลุ่มก่อนการทำแบบทดสอบสร้างความรู้ความเข้าใจให้นักศึกษาได้มีข้อมูลที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ Goodman (1970) ให้ความเห็นว่า “การอ่าน คือ กระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร

การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น”

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยการสำรวจผลการแปลความหมายจากบทวรรณกรรม ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยรวมพบว่า นักศึกษามีระดับการแปลความหมายการอ่านบทวรรณกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.60 ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษา ได้มีความเข้าใจในคำศัพท์ รวมถึงภูมิความรู้เดิมทางวัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ ประเพณี ที่เกี่ยวข้องกับ บทอ่านวรรณกรรม นักศึกษามีความเข้าใจในการแปลความหมายของคำศัพท์ ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ วรรณกรรมท้องถิ่นรวมถึงเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Saiyot and Saiyot (1996) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความจากสื่อ ความหมายต่างๆ ที่ได้พบเห็น โดยการแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอด ความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี

สรุป

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และศาสนา จากบทวรรณกรรมท้องถิ่นผ่านภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ด้านการอ่านบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นที่ เกี่ยวข้องกับการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนา เพิ่มมากขึ้น และความรู้ความ เข้าใจด้านการแปลความหมายบทวรรณกรรมภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง การอ่านเพื่อความ เข้าใจ ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง ทราบว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นมีลักษณะอย่างไร มีผู้ที่อธิบายเกี่ยวกับการอ่าน เพื่อความเข้าใจไว้

โดยสรุป กล่าวได้ว่าได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงออกถึง ความสามารถในการสื่อสารข้อความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความที่ถูกต้อง ซึ่งจาก ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้วิทยาการต่างๆ ตลอดจนเพื่อความ เพลิดเพลิน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการความคิด เริ่มจากจุดรวมของแง่ปัญหา ซึ่งดึงความหมายออกมาจาก สิ่งตีพิมพ์หน่วยของความหมาย คือ ความคิด มโนคติ การไตร่ตรอง จินตนาการ โดยที่ความหมายจะมีความสัมพันธ์กับคำต่างๆ และจำนวนของคำต่างๆ จะถูกสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาของบทอ่าน ทำให้คำเหล่านั้นมีความหมายในที่สุด ทำให้การอ่านเป็นการพัฒนากระบวนการเปลี่ยนความคิด มโนทัศน์ หรือการปฏิบัติการซึ่ง เพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่านได้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นเชิงคุณภาพ ซึ่งได้มาจากการบันทึกข้อเสนอแนะ จากแบบทดสอบที่นักศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทวรรณกรรมท้องถิ่นเพื่อสื่อสารความหมายทาง วัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ศาสนา เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้ที่ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความ สอดคล้องกับลักษณะการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมวรรณกรรมของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งสามารถเพิ่มพูน

ความรู้เดิมที่มีอยู่ของผู้เรียนในการทำความเข้าใจในบทวรรณกรรมได้เป็นอย่างดีและเพิ่มทักษะในการอ่านของผู้เรียนให้สามารถอ่านเพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารในรูปแบบของการอ่าน การพูด หรือการเขียน ของนักศึกษา เพื่อสนับสนุนให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจทำการหาข้อมูลในการปรับปรุงแบบการเรียนการสอน เป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ๆ ร่วมกับการบูรณาการเรียนการสอนให้เกิดผลประโยชน์กับนักศึกษาและให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนในยุคปัจจุบันที่มีความหลากหลายทางการสื่อสาร จะได้ตระหนักถึงภูมิหลังของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน

References

- Aungwutthanakul, S. (1994). *How to Teach English as a Foreign Language*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing Press.
- Goodman, K. (1970). Reading as a Psychologicistic Guessing Game. In H. Singer and R. B. Ruddell. (Eds). *Theoretical Models and Processes of Reading*. New York, N. J.: International Reading Association.
- Harris, A. J., & Spay, E. R. (1979). *How to Teach English*. New York: Longman.
- Jattiwat, V. (1998). *Teaching English Reading*. Bangkok: Silpakorn University.
- Jattiwat, V. (2000). *Teaching English Reading*. (2nd ed). Nakhon Pathom: Silpakorn University.
- Kunanuruk, M. (2004). *Human Communication Psychology*. Bangkok: Ocean Store.
- Lapirattanakun, V. (1995). *Public Relations*. (7th ed). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Office of the National Cultural Commission. (1992). *Meaning and Scope of Cultural Work*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Patoomsiri, P. (1998). *Competency Development Reading in English for Comprehension of Students Grades 6 by Using Teaching Techniques in Daily Life*. (Master's Thesis). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Piphatrungsun, R. (1999). *Communication with Human Relations*. Retrieved July 15, 2020, from http://ge.kbu.ac.th/Download8_files/img/2.pdf
- Saiyot, L., & Saiyot, A. (1996). *Learning Measurement Technique*. (4th ed). Bangkok: Suveeriyasan.
- Stawaythin, P. (1996). *Mass Communication: Processes and Theories*. Bangkok: Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University.
- Vanichbuncha, K. (2004). *Statistical Principle*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- White, R. V. (1981). *Application and Methods for a Communication Approach*. Essex: Longman.
- Yimvilai, S. (2008). English Reading Abilities and Problems of English-Major Students in Srinakharinwirot University. *Journal of Humanities and Socail Sciences*, 4(2), 130-148.